

WAGNERIANA CATALANA N°17 ANY 2002, secció: Personatges Secundaris

TEMA 3. OBRES: 3.6. TETRALOGIA

TÍTOL: **FAFNER, EL GEGANT ADORMIT**

AUTOR: *Xavier de Nicolas*

A diferència de Freia, Fasolt, Froh i altres personatges secundaris, encara que no per això insignificants, d'aquest puzzle impressionant que és la Tetralogia, seria bo preguntar-se si Fafner és o no és un personatge secundari. Si no ho és en presència, sí en absència. No hem d'oblidar que tota la Tetralogia, el drama de Wotan i els seus pactes incomplerts, esclaten per un deute impagat als gegants Fafner i Fasolt. I rera el rapte de Freia i el rescat del mateix, es desenvolupa tot el drama posterior iniciat en l' "Or del Rhin" i finalitzat en el "Capvespre dels déus". Encara que el personatge que ara comentem, s'atura en la segona jornada "Siegfried" després d'una aparició estelar en el pròleg. Així doncs fem una anàlisi en profunditat d'aquest curiós personatge, potser no tan secundari com sembla a primera vista. La llegenda original dels "Nibelungs" del segle XII, de Worms, no parla gens d'aquest personatge. Sigfrig ja està en possessió del tresor i conta les desventures en el país de Gunther i Crimilda, és a dir, des de la nostra òptica wagneriana, es limiten a narrar la darrera jornada de l' "Anell", o sigui "El capvespre dels déus". Però d'entre les moltes altres llegendes aparegudes en les terres germàniques i molt especialment en les "Eddes" ja apareix el nostre personatge.

Anant de caçera els tres déus Loqui, Honir i Odin es troben un enorme animal en un llac, a qui maten. Al vespre s'allotjen a casa d'uns gegants. L'amo de la casa és Raymar, que té 3 fills: Fafner el fill gran, Mime el segon i Nutria el més petit que és el que acaben de matar els déus. I dues filles: Lingueida i Lofneida.

Raymar- Fasolt enfurismat, els conmina a pagar pel seu crim. Farciran d'or vermell la pell de Nutria fins que es mantingui en peu. I després el cobriran d'or fins que no es vegi ni un sol cabell del fill assassinat. Odin-Wotan mana a Loqui-Loge a cercar l'or que guardaven els Albis-Nibelungs. Loqui enganya al seu cap Anduari- Alberic, fill d'Odin i criat per una Norna. Loqui porta el tresor i Honir comença a cubrir Nutria, restant només un cabell per tapar, i així Odin s'ha de desprendre de l'Anell. Quan els déus poden marxar, Fafner demana al seu pare part del tresor, la qual cosa el seu pare refusa. Arribada la nit, Fafner mata a Raymar. Mime no s'atreveix a fer cara a Fafner i aquest pren el tresor, es converteix en dragó a causa dels remordiments i es retira al més profund del bosc, tenint els Nibelungs com a esclaus.

Mime cria i entrena Siegfried. Quan creix l'envia al bosc perquè recuperi el tresor. Siegfried, amb l'espasa del seu pare ja novament forjada, arriba al mont Grita, on està reclòs Fafner. Analitzem la descripció del Fafner mitològic: "El monstre llençava a distància el seu alè calent i fastigós. Escopia verí. Xisclava amb força. Les enormes escames que cobrien el seu cos brillaven al sol com escuts invulnerables, les seves curtes i robustes potes acabaven en unes urpes ferotges. La cua es movia en l'aire com un potent fuet".

Siegfried, ajupit li clava certer dard en el cor. Fafner, ferit de mort, li pregunta el seu nom i la seva estirp, i li parla de la maledicció del tresor. Siegfried el desprecia i es mofa de la seva maledicció. Fafner mor dient aquestes paraules: "Fafner deixa la vida. Teu és el poder".

Fins aquí la llegenda mitològica. Repasem ara la llegenda wagneriana.

En el segon quadre de l' "Or del Rhin", Wotan lloa les excel·lències del seu nou palau, mentre Fricka, la seva esposa, li recrimina l'alt preu que ha hagut de pagar pel mateix: la seva germana Freia. Wotan està una mica en bàbia, en els núvols, com el seu palau, i confia massa en el seu poder com a cap dels déus. Fricka, però, veu arribar la tempesta.

S'acosta Fricka corrent i cridant, únic paper que interpreta en aquest gloriós "Anell". Els gegants venen per reclamar el seu deute i ella s'en va corrent. Fasolt porta la veu cantant i reclama allò que els correspon.

Fafner intervé per primera vegada amb paraules de desconfiança davant Wotan i els seus sequaços: "Germà refiat! Veus tu, totxo, l'engany?". Fasolt, més enfadat, segueix portant les rendes de la reclamació al patró Wotan, incumplidor del contracte d'Obres i Contractes.

De nou Fafner ha d'intervenir ja que Wotan es mofa de Fasolt. I aquesta vegada fa diana, recordant als déus que Freia és molt valuosa per les pomes de l'eterna joventut. Wotan comença a posar-se nerviós i només espera al seu salvador, el seu assessor d'imatge, Loge. Com que no arriba Fafner intenta agafar Freia, en el moment que arriben Donner i Froh, socis de Wotan. La lluita és imminent. Finalment arriba Loge el qual comença a parlar de les maravelles del tresor dels Nibelungs i fa que els gegants comencin a pensar que és millor el tresor que la dolça Freia. Fafner és poc prosaïc i li diu a Fasolt: "Creu-me, més que Freia val eix Or resplendent: per sempre jove seria qui amb l'Or domptar-la pogués".

I així és com els gegants s'enporten la pobra Freia com a penyora a canvi del tresor dels Nibelungs. Després de les aventures de Wotan i Loge per aconseguir l'Or, avancem fins el quadro quart, on novament apareixen els gegants. Fafner segueix portant la veu

